

der skal stemmes over hver Enkelt af de Personer, som ved Lovforslaget meddeles Indfødsret? (Nei!).

Orsted: Jeg for min Deel finder det heller ikke nødvendigt, men jeg maa erklære, at jeg stemmer imod Lovforslaget i sin Helhed.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Lovforslaget i dets Helhed, saaledes lydende: Indfødsret meddeles:

1. Ole Peder Hansen Balling, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, født i Christiania.
 2. Niels Henrik Hjort, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, født i Norge.
 3. Carl Christian Juul, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, født paa Kongsberg.
 4. Robert William Crawford Laing, frivillig Bagtmester i Gardehusar-
Divisionens Reserve-Escadron, Dannebrogsmænd, født i Cheltenham i Gloucestershire.
 5. Wolfgang Christian Baron Wedell-Jarlsberg, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, født i Norge.
 6. Joachim Heiberg Welhaven, Sergeant ved 9de Linie-Infanteri-Bataillon, født i Bergen.
 7. Poul Agerlin, Slibemester paa Fredersiksværk, født i Blesingen.
 8. Georg Wilhelm Albert Heinrich, Bagermester i Kjøbenhavn, født i Melsborg.
 9. Christian Gottfried Lendorff, Tommermester i Kjøbenhavn, født i Möckern i Sachsen-Altenburg.
 10. Herman Christian Frederik Schmiegelow, practiserende Læge i Sartzjøbing, født i Gnöhen i Mecklenborg.
- antaget med 36 Stemmer imod 1;
hvorefter Sagens Overgang til 3die Behandling eenstemmigt antoges med 35 Stemmer.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til anden Behandling af Forslag til Lov, hvorefter Marineministeriet bemyndiges til at foreskrive Lodstvang ved Reglementet for et Lodseri, der paatænkes oprettet i Grenaa, til

hvilken Sag intet Endringsforslag var fremkommet.

Wessely. Jeg tillod mig under den første Behandling af denne Sag at udtale mig imod den, idet jeg antog, at den Grundsaetning, som laae til Grund for den, ikke var af den Besskaffenhed, at Thinget burde give den sit Bisfald. Imidlertid blev Sagen dog henviist til anden Behandling, og jeg faaer derved Leilighed til naermere at vise, hvorledes Grundsaetningen vil vise sig i de enkelte Bestemmelser af Loven og, saavidt jeg skjønner, i det Praktiske. Forinden jeg gaaer over dertil, skal jeg kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til det af den høitærede Marineminister Anførte, at Reglement og Tart ere udenfor Behandling, idet der i denne Henseende er opstaaet en Tvivl hos mig, som jeg ønskede naermere oplyst af den høitærede Marineminister. I Maeret 1833 indgif nemlig Admiralitetscollegiet med en Forsøstilling til Hans Majestæt om at bemyndiges til at autorisere de Tarter og Reglementer for Lodser, som efter den Tid maatte blive vedtagne, uden at behøve derpaa at indhente kongelig Approbation. I denne Henseende er der udstedt et Rescript af 5te Mai 1833, hvori en saadan Bemyndigelse blev nægtet Admiralitetscollegiet, og det hedder, at alle Reglementer og Tarter, som fremdeles maatte blive udarbejdede for de øvrige Lodserier, skulde, forsynede med Collegiets Betænkning, forelægges Hans Majestæt, og først naar allerhøieste Resolution var indhentet blive at optage som permanent gjældende. Det er i den Henseende at der er opvakt Tvivl hos mig, som og er bleven bestyrket derved, at i Provindsstaaenderne bleve de Sager, som angik Lodserierne — ikke blot med Hensyn til Lodstvangen — men ogsaa Reglementer og Tarter fremlagte, og saaledes derover udtalt Provindsstaaendernes enten Bisfald eller afvigende Mening. Jeg er naermest bleven foranlediget til at fremsætte denne Tvivl, idet jeg i selve Forslaget savner en Bestemmelse om, efter hvilken Regel Tarten vil blive sat. Der er nemlig 2 Maader, hvorpaa dette kan skee, enten nemlig med Hensyn til Fartøsternes Last-Drægtighed eller med Hensyn til deres Dybtgaende, og dette har ikke liden Indflydelse for de mindre Fartøier, idet